

אלי דסה, תעלום הוא

יאיר לפיד:

„אפשר לבלות איתו עד 3 בבוקר בניך!“

„הראש הכפול“, בלש-ביכורים של הסופר-עיתונאי-תמ"ל לילך-ומה-לא, יאיר לפיד, אינו יורד מהכותרות. הוא כבר זכה בראיון ב„גליצה-ל“, פרופיל ב„העיר“, ואינסוף תתיי-חסויות אחרות בכלי-התיקשורת.

על מה ולמה החגיגה התיקשורתית, שאלתי את לפיד ג'וניור, בנם של יוסף (המעיב) לפיד והסופרת שולמית (וגיא אוני), כחריס הנשבר ("לפיד. מדוע התיקשורת חוגגת דווקא סביבך?

אני דווקא לא חושב שהספר זוכה לדי כותרות. לא הייתי מתנגד לעוד.

● סליחה?
הכותרות הן תוצאה ישירה מהעובדה שהסיפור הבלשית היתה בהקפאה עמוקה יותר מ-30 שנה. בלי שום קשר לספר, עצם חזרת ה'אנר עוררה עניין. ב-30 השנים שחלפו מאז שנוצרה ההתי-עניינות בז'אנר, לא הייתה שום סיפורת בלשית ישראלית מקורית. הקרדיט היה לניסיון.

● והניסיון...
אובייקטיבית לחלוטין אני חושב שהספר טוב.

● הדיעה האובייקטיבית-לחלוטין שלך באה לידי ביטוי במכירתך?
הספר הולך טוב מאוד.

● מיספרים...
המהדורה הראשונה כבר נמכרה, והשניה כבר נמצאת בחנויות. לגבי מיספרים תצטרכי לשאול את המפיצים.

סיפורות

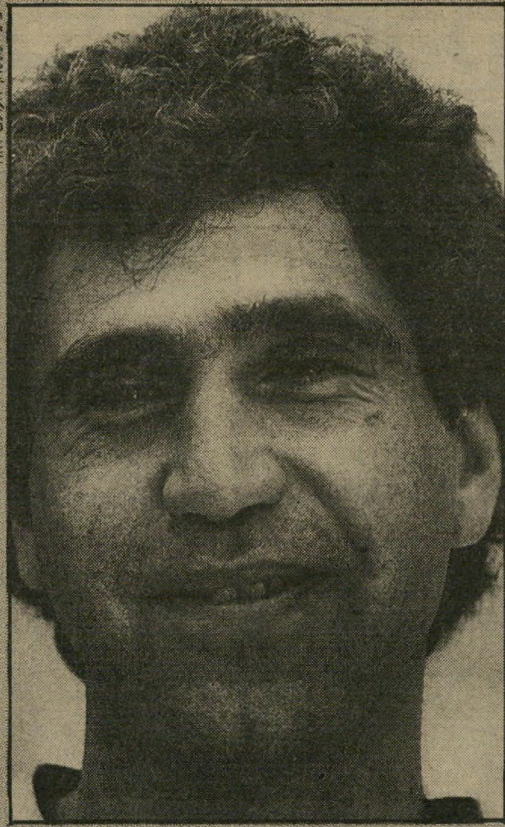
● עם כל הכבוד, אתה לא חושב שהחגיגה התיקשורתית סביבך קשורה לייחוס המישפחתי העיתוני-נאריסימיותי שלך?
אני מניח שזה קשור, אבל אני בוודאי לא הרוגמה היחידה. זה חלק מהקומביניציה הקשורה גם לחזרת ה'אנר.

● יש בדעתך להמשיך בכתיבה?
בוודאי.

● ומה באמתחתך?
זה ז'אנר המשכני. אתה כונה דמות, והולך איתה מספר לספר. אני אוהב את הרמות שיצרתי, ומתכוון להמשיך בה. תמיד אפשר לסכך את הדמות בפרשות חדשות, כמו אצל פיליפ מארלו.

● ואיך הגעת לכתיבה סיפורתית. זה ברם?
הרעיון היה ספר שכיף לקרוא. לא ניסיתי לצאת עם מסר הרדיגורל. אפשר לבלות איתו עד 3 בבוקר בניך.

(אורית זרובבל)

יאיר נמט, תעלום הוא

עזרא גינדי:

„כשתפסתי את הגנב הראשון, לא האמנתי!“

כשסיימתי את קנייתי ב„הי-מרקט" ברחוב בן-יהודה, יצאתי מן החנות והבחנתי בבלי-החנות, עזרא גינדי, כש-הוא עומד בפנית המידרכה ומציץ כנגב לעבר החנות שלו עצמו. הסתקרנתי ושאלתי אותו מה בדיוק הוא עושה, והוא ענה לי שהוא תופס גנבים.

הזמנתי אותו לקפה, והוא סיפר לי את סיפורו. כשפתחתי את החנות שלי, לפני שנים אחדות, לא ידעתי בכלל על קיומו של הפגע הזה ששמו גניבות. לקח לי שנה שלמה כדי לזרוא שמשו לא בסדר. הרגשתי שיש חוסר בלתי-מוסבר במלאי של החנות. הבנתי — למרות שקשה היה לי להאמין — שיש, כנראה, גניבות. התחלתי לשים לב, ולהשתעתי לא היה גבול.

● ממה הופתעת, ממיספר הגניבות או מהמבצר עימ?
משניהם. החנות שלי נמצאת באיזור שבו אין עניינים גדולים.

● מה סדר-הגודל של הגניבות?
כול גניבה לחוד היא של רבב קטן, קופסת טונה, שתי חבילות-שוקולד, קופסת-קפה, כל אחד מהם שווה כמה שקלים. אבל בסך-כום כללי זה הרבה כסף.

● על כמה אנשים מדובר, כמה גנבים תפסת באזור רונה?
בשבועיים האחרונים תפסתי 10 לקוחות, ואני מתאר לעצמי שהיו כאלה שלא תפסתי. 10 גנבים בשבוע זה נורא. בתורף יש להם מעילים וכובעים ומיטריזות, ויותר קל להם להסתיר סחורה.

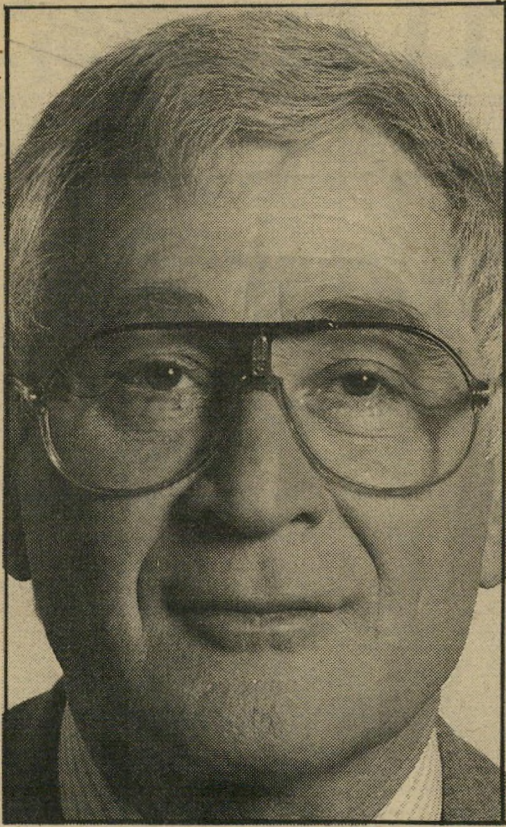
פלילים

● מה אתה עושה, בשאתה תופס גנב כזה?
קודם כל אני נבוך. אני פשוט מתבייש להסתכל להם בפנים ולהגיד להם את מה שמגיע להם. לרוב אני מבקש מהם להילוות אלי למישרי, ושם, כשאני מתחיל לשלפן למישרה, מתחילות ההציגות של הכבי של ההתחננויות של ההצעות השונות — ואני לא יודע מי מרגיש יותר רע, הם או אני.

● היו כאלה שלא מסרת למישטרה?
כן, היו כאלה שלא יכולתי לעמוד בהתחננויות שלהם, וייתרתי להם. אבל אסרתי עליהם להיכנס שוב לחנות. יש אפילו אישיות אחת מאזור-מאור מכובדת, הזוננת כבר הרבה זמן, ואני יודע שאם אמטור אותה למישטרה כל חייה יירסו. או נכלל פעם, כשהיא נכנסת לחנות, אני מסתכל מה היא הכניסה לכיס, ואני פשוט מכניס את זה לחשבון.

● מה עושה המישטרה למי שנתפס בגניבה?
פותחת להם תיק פלילי, ואני מבין שזה מאוד לא נעים. אבל נראה שזה לא מרתיע את האנשים.

(דניאלה שמ"י)

בוז' כרמל:

„התחלנו לדבר על הקמת אופרה בבאר-שבע!“

השבוע נפתח בבאר-שבע מוסיאון לאמנות. יהיו בוודאי מי שיגחכו ויאמרו „מי יבוא למוסיאון בבאר-שבע?" אבל כך אמרו גם כשקמו תיזמורת באר-שבע, תיאטרון באר-שבע, ואולי אף האוניברסיטה.

מי שעומד מאחורי הקמת המוסיאון החדש, כמו גם מאחורי הקמת התיזמורת והתיאטרון בבאר-שבע, הקונ-סרבטוריון, מועדון-השחמט וכו', הוא בוז' כרמל, מזכיר מועצת עיריית באר-שבע. שאלתי מה זה בדיוק „עומד מאחורי“?

כמיקרה שלי זה אומר שיום אחד, לפני 15 שנה, הבאתי לכאן את המוסיקאי אבי אוסטרובסקי ואמרתי לו — תקים תיזמורת! אחרי כמה שנים הבאתי לכאן את גרי בילו, ואמרתי לו — תקים תיאטרון! וכך הלאה וכך הלאה. וכמובן גם אספתי את הכסף, ומצאתי את המקום, והכי הרבה התעקשתי והתעקשתי ולא ויתרתי, כי התרבות והאמנות בבאר-שבע חשובים ביותר.

● ועל כך גם קיבלת, אם זכור לי, את פרס „בינור דויד", ואתה לא מסתפק בזה וממשיך?
כן. עכשיו המוסיאון, שהולט עליו כבר לפני שלוש שנים, אבל העבודה הממשית התחילה רק לפני חצי שנה והשבוע הפתיחה.

● מה זה בעצם להקים מוסיאון? אספת את הכסף, ומה הלאה?
לאסוף את הכסף זה לא דבר פשוט כל-כך. צריך למצוא מקום מתאים, צריך לרגן אותו כמוסיאון, צריך למצוא מנהל אמנותי ואוצרים, ולהחליט על מדיניות.

● למה, בעצם, באר-שבע צריכה מוסיאון? כדי שאורחים במיסגרת טיולם במדבר יבקרו גם בו?

באר-שבע

גם זה, אבל בעיקר בשביל הדור הצעיר של באר-שבע, כדי שתהיה גם לו הורמנות ללמוד כיצד ליהנות מאמנות חזותית.

● אתה מתכוון להכריח את הילדים של באר-שבע לבוא למוסיאון?
בהתחלה אולי כן, ואני לא חושב שזה נורא כל-כך. לפני שנים הכרחנו את הנוער לבוא לתיאטרון. היו פעמים שעל הבימה היו יותר שחקנים מאשר באולם. היום יש לתיאטרון 7500 מנויים קבועים. לא צריך כל-כך לפחד מהמילה להכריח. מה שלא מכירים לא אוהבים, וכשמכירים לומדים לאהוב.

● עכשיו יש לכם אוניברסיטה, תיאטרון, תיזמורת, תיזמורת-נוער, להקת-ריקוד בתי-שבע, בתי-דור, וגם מוסיאון. יש עוד תוכניות?
התחלנו כבר לדבר על רעיון של גרי בילו, בקשר להקמת אופרה בבאר-שבע.

● החלטתם להתחרות בתל-אביב?
למה להתחרות? אנחנו רוצים לנצח את תל-אביב!

(דניאלה שמ"י)